

Ročník XIX.

23. červen 2024

Číslo 26.

12. neděle v mezidobí

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

1. čtení: Job 38,1.8-11.

2. čtení: 2 Kor 5,14-17

Ev.: Mk 4,35-41

Žl 107 Oslavujte Hospodina, neboť jeho milosrdenství trvá navěky.

Kapka rosy z Božího slova: Souvislost evangelia s prvním čtením jasně ukazuje, že Ježíš je mocný Boží Syn. Na učedníky padá bázeň... Je dobře, že se dnes víc než dřív zdůrazňuje Boží láska a milosrdenství. To by mě ovšem nemělo vést k tomu, aby bázeň a úcta z mého vztahu k Bohu vymizely.

Pravý Bůh a pravý člověk – Kristus Ježíš

Chvála Kristu.

Bratři a sestry, minulou neděli jsme s učedníky a posluchači stáli na břehu Galilejského jezera, kde Ježíš mluvil v podobenstvích. Slyšeli jsme podobenství o hořčičném zrnku. Někteří tomu rozuměli lépe, někteří hůře, někteří vůbec. Nicméně učedníkům bylo následně podáno vysvětlení: *Mnoha takovými podobenstvími jim hlásal Boží slovo, jak to mohli pochopit. Bez podobenství k nim nemluvil. Když však byl se svými učedníky sám, všechno vysvětloval.* Učedníkům bylo tedy Ježíšem osvětleno to, co pro druhé zůstávalo často zahalené v oblaku nepochopení. Ježíš svým učedníkům postupně zjevoval božské pravdy, jak to byli schopni pochopit, ale i nad jejich chápání. Zjevoval jim, kým je. A právě o tom je i dnešní evangelijní vyprávění o bouři na jezeře. *Jednoho dne večer vybídl Ježíš své učedníky: „Přeplovme se na druhý břeh!“ Rozpustili tedy zástup a vzali (Ježíše) s sebou, tak jak byl na lodi. Také jiné lodi jely s ním. Tu se strhla velká větrná bouře. Vlny dorážely na loď, a ta se už plnila vodou. On však ležel na zádi lodi na polštáři a spal. Vzbudili ho a řekli mu: „Mistře, je ti to jedno, že hyneme?“ Probudil se, pohrozil větru a poručil moři: „Mlč! Buď zticha!“ A vítr ustal a zavládlo*

úplné ticho. Jim pak řekl: „Proč se bojíte? Pořád ještě nemáte víru?“ Padla na ně bázeň, velká bázeň, a říkali si mezi sebou: „Kdo to asi je, že ho poslouchá i vítr a moře?“

V podobenstvích, která Ježíš vyprávěl a následně vysvětloval, poznávali učedníci Ježíše jako Mistra, jedinečného učitele. V zázracích, které se děly na nemocných, se jim jevil jako mimořádná osobnost, léčitel s božskou mocí. Když ho vidí spát při bouři na jezeře, poznávají jasně jeho lidskou slabost. Nicméně po probuzení, když poroučí větru a moři, jej poznávají v jeho božské moci. *Kdo to asi je, že ho poslouchá vítr i moře?*

My vyznáváme s celou Církvi jako pravdu víry, že Ježíš Kristus je pravý Bůh a pravý člověk. Každou neděli pronášíme: „Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem... skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.“

Katechismus tuto základní pravdu víry o Ježíši Kristu vyjadřuje následovně: „Jednorozený Syn Otce, věčné Slovo, to jest Slovo a podstatný obraz Otce, se v čase Otcem stanoveném vtělil: aniž ztratil božskou přirozenost, přijal přirozenost lidskou.“

S pozdravem a požehnáním

P. Václav Fojtík

I ve zmatku a těžkostech lze prožívat Boží pokoj

„Čím více bude pokoje v nás, tím klidnější bude i náš rozbouřený svět.“ (Etty Hillesum, 1942)

Číslo sedm v biblické tradici naznačuje dokonalost a plnost. Bůh stvořil svět v šesti dnech a sedmého dne „odpočíval“, s láskou pohlížel na krásu a dobrotu všeho, co vykonal. A „viděl, že to je dobré!“

Bůh se zvláštní naléhavostí vybízí i člověka, aby v den šabatu, tj. sedmého dne, odpočíval a přijal Boží pokoj. Židovské pozdravení v den šabatu zní: šabat šalom! Jde o přání pokoje, který neznamená jen bezkonfliktní stav, nýbrž úplnost, blažené završení, plnost štěstí. Každý člověk má tedy možnost otevírat se Božímu pokoji, který pak může šířit ve svém okolí.

Aniž si to uvědomujeme, možná až příliš často kolem sebe šíříme svůj neklid, strach, stranicví, vnitřní rozpolcenost... A přitom nás naším křesťanským povoláním je, abychom druhým přinášeli Boží pokoj. Svatý Serafim Sarovský říkával: „Získej vnitřní pokoj a mnozí u tebe najdou spásu!“

Pokoj kolem sebe můžeme šířit jen tehdy, přebývá-li v našem srdci. První úkolem křesťana tedy není být dokonalý ani mít vyřešené všechny své problémy, nýbrž mít v srdci pokoj. Velmi mne oslovilo, co v roce 1942 (uprostřed války!) napsala Etty Hillesum: „Je to náš jediný úkol: zkyprít v sobě široké plochy pro setbu pokoje, aby jej člověk mohl vyzářovat na druhé. Čím více bude pokoje v nás, tím klidnější bude i náš rozbouřený svět.“

Nemám-li v srdci pokoj, snadno mne zasáhnou všechny síly, jež působí rozdělení, do svého víru mne vtáhnou spirály strachu a násilí, které zmítají světem. Každý koutek mé bytosti, kde nevládne Kristův pokoj, je úchytem pro zlo, je branou otevřenou rozkladným silám, jež vedou do záhuby.

I když získání pokoje jistě vyžaduje dlouhodobé úsilí, jde spíše o přijetí zaslíbení než o nějaké asketické cvičení. Ježíš se v tomto ohledu vyjadřuje velmi jasně, když promlouvá k učedníkům při poslední večeři: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! ... Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!“ (J 14,27).

Pokoj, který slibuje Ježíš, není z tohoto světa, nejde o klídek člověka, kterému se dobře daří, jenž má všechny problémy vyřešené a touhy naplněné. Ježíšův pokoj může člověk přijmout a prožívat i v těžkých situacích, protože jeho zdrojem a základem je Bůh. A další Ježíšova slova zní jako jeho duchovní závěť: „To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět“ (J 16,33). Zdá se, jako by posledním cílem všech jeho slov bylo vnést do srdce věřícího trvalý pokoj.

Jak ovšem najít aspoň minimum vnitřního pokoje? Podstatné je v horlivé modlitbě svěřit svou věc Bohu, vyznat svou víru a naději a připomenout si slova Písma, která vybízejí k důvěře...

V evangeliích vidíme, že Ježíš se někdy snaží odvést učedníky stranou, aby si trochu odpočinuli. Věřící člověk by tedy měl umět nejen obětavě pracovat, ale také spočinout – odpočívat v Bohu.

Existuje něco jako „šabat duše“, který Bůh nabízí svým dětem. Je pro nás vskutku nezbytný: pokud do něj nevstupujeme, připravujeme se o životní rovnováhu. Riskujeme pak, že se staneme obětí přemírného aktivismu a stresu. Ztratíme ze zřetele, že svět je předně darem, který máme přijmout, a teprve následně hmotou, jíž přetváříme. Stavíme se pak na místo Boží a přeceňujeme svůj význam, ztrácíme smysl pro nezištnost, už nejsme schopni žasnout a vnímat krásu věcí kolem sebe. Pro mnohé lidi se práce stává drogou, neumějí se na chvíli zastavit a dopřát si skutečného odpočinku, ať už fyzického, psychického nebo duchovního.

Dnešní společnosti nesmírně škodí, že ztrácí smysl pro neděli jako den odpočinku, kdy se zdržíme každé produktivní práce a na první místo stavíme trochu jiné hodnoty, než které vládou společnosti.

Podle židovské tradice to není člověk, kdo zachovává šabat, nýbrž naopak šabat zachovává člověka, neboť chrání a uchovává podstatné hodnoty lidského života. Bez šabatu je člověk vydán napospas výnosnosti a přichází o své lidství.

Pokud Bohu dovolíme, aby nám daroval svůj pokoj, pak se staneme tvůrci pokoje a můžeme nabídnout své srdce jako místo odpočnutí těm, které nám Pán přivede do cesty.

Budeme moci jim poskytnout trochu té útěchy, odpočinku a pokoje, které pramení v Bohu.

Ohlášky:

- ☼ Zájemci o přípravu na biřmování prosím odevzdejte přihlášky do konce měsíce června.
- ☼ Primiční mše svatá Josefa Kvapilíka se uskuteční v neděli 23.6. v 15:30 v kostele sv. Mořice v Kroměříži a primiční mše svatá Václava Slivky v sobotu 29.6. ve 14:00 v kostele sv. Vavřince v Přerově.
- ☼ V pátek 28. 6. proběhne v hustopečském kostele od 19 h. večer chval, které budou ukončeny krátkou Eucharistickou adorací. Následovat bude opékání na faře, na které jste srdečně zváni. Skromné občerstvení zajištěno.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 23. 6. do 30. 6. 2024

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
12. neděle v mezidobí 23. 6.	Hustopeče	8:00	Za Marii a Jana Jakešovy, P. Jaroslava Novosada, žívou a † rodinu dvo a Marii Smrčkovou
	Černotín	9:30	Za žívou a † rodinu Šnejdrlovu
	Bělotín	11:00	Za tatínka Aloisa Tedlu, maminku, žívou a † rodinu Tedlovu, Lašákovu, Heinzovu a stařičky Kleiberovy
Pondělí 24. 6. <i>Narození sv. Jana Křtitele, slavnost</i>	Špičky	16:30	Za † Josefa Vaculu, syny Václava a Josefa a dvo
	Hustopeče	18:00	
Úterý 25. 6. <i>sv. Vilém</i>	Hustopeče	7:00	Za † Roberta, Svatopluka a rodiče Váhalovy
Středa 26. 6. <i>sv. Jan a Pavel</i>	Černotín	17:30	Za † Jana a Vojtěcha Hendrychovy, rodiče a dvo
Čtvrtek 27. 6. <i>sv. Cyril Alexandrijský</i>	Bělotín	17:30	Na poděkování Pánu Bohu za 15 let kněžství
Pátek 28. 6. <i>sv. Irenej, památka</i>	Hustopeče	18:00	Za † Pavla Jambora, otce, žívou a † rodinu, rodiče Jamborovy, Štaffovy a dvo
Sobota 29. 6. <i>sv. Petra a Pavla, slavnost</i>	Hustopeče	10:00	Za živé a † hasiče u příležitosti oslavy 140. výročí založení sboru
	Černotín	17:30	Za † Antonína Šnejdrlu, manželku, 2 syny, 3 dcery, snachu, 4 zetě, 3 vnuky a dvo
13. neděle v mezidobí 30. 6.	Hustopeče	8:00	Za Bohumíra Huba, manželku, žívou a † rodinu Hubovu, Kopeckou, Jamborovu a dvo
	Špičky	9:30	Za † Anastázii Schneiderovou k nedožitým 90. narozeninám, manžela, sourozence z obou stran, vnuka a zetě
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace

Tel. na faru: mobil: 733 741 614
E-mail: fahustopecenb@ado.cz
<https://www.ihustopece.cz/farnost/>